

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valsts ieņēmumu dienests

Pârâtă: „Altic” SIA

Dispozitivul

- 1) Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) achitate în amonte să îi fie refuzat unei persoane impozabile care participă la lanțul alimentar pentru unicul motiv, dacă se presupune că este dovedit corespunzător, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, că această persoană impozabilă nu a respectat obligațiile referitoare la identificarea furnizorilor săi în vederea trasabilității produselor alimentare, care îi revin în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare. Nerespectarea acestor obligații poate să constituie însă un element printre altele care, împreună și în mod concordant, tind să indice că persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că participa la o operațiune implicată într-o fraudă în materie de TVA, aspect a cărui apreciere este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, trebuie interpretat în sensul că lipsa verificării de către o persoană impozabilă care participă la lanțul alimentar a înregistrării furnizorilor săi la autoritățile competente, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare și cu articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, nu este relevantă pentru a se stabili dacă persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că participa la o operațiune implicată într-o fraudă în materie de TVA.

(¹) JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht - Germania) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Cauza C-378/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Articolul 3 alineatul (1) – Termen de prescripție – Regulamentele (CEE) nr. 3887/92 și (CE) nr. 2419/2001 – Sistem integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Aplicare a normei de prescripție mai favorabile)

(2019/C 413/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Intimat: Reinhard Westphal

Dispozitivul

Articolul 49 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 118/2004 al Comisiei din 23 ianuarie 2004, trebuie interpretat în sensul că momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție prevăzut de acesta trebuie să fie determinat conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene și corespunde, în cazul unor abateri continue sau repetate, zilei în care încetează săvârșirea abaterii.

(¹) JO C 301, 27.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Cauza C-632/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Politică economică și monetară – Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană – Regulamentul (UE) nr. 549/2013 – Sectorul administrațiilor publice – Instituție financiară captivă – Noțiune – Societate care oferă gospodăriilor cu venituri medii sau modeste credite ipotecare sub controlul unei administrații publice)

(2019/C 413/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Pârât: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile anexei A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina dacă o unitate instituțională separată, plasată sub controlul unei administrații publice, intră în sectorul administrațiilor publice, în sensul Sistemului european de conturi naționale revizuit instituit prin acest regulament, atunci când prezintă caracteristicile unei instituții financiare captive, este necesar să se examineze criteriul expunerii sale la riscul economic în exercitarea activității sale.